

θυγατέρων, καὶ οὐ μόνον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀλλὰ καὶ ἐν Χαλκηδόνι καὶ Χάλκῃ. Ὅπως δὴποτε ὅμως ἄφες σήμερον αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον, διότι αἱ τελευταῖαι τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέραι εἶναι μὲν ἡμέραι μετανοίας διὰ τοὺς μεταλαμβάνοντας τὰ Χριστούγεννα, ἀλλὰ μᾶλλον ἡμέραι εὐθυμίας καὶ δώρων, καὶ βεβαίως ἡ διδασχὴ σου καὶ τοι σοφὴ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀρεστοτάτων. — Καὶ μήπως τὰ ἄλλα δῶρα εἶναι ἀρεστά; κατ' ἐμὲ δῶρεά καὶ ἀγοραπωλησίαι ἢ ἀνταλλαγὴ εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό· διότι ὁ δίδων δῶρον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνει ἄλλο παρὰ τοῦ λαβόντος· καὶ συνήθως, ὁ λαβὼν πρῶτος, ἀναγκάζεται νὰ δώσῃ εἰς τὸν δόντα ἀκριβώτερον ἐκείνου δῶρον. Ἔστω οὐδὲν ὑπάρχει φορτικώτερον τοῦ δώρου πρᾶγμα. Μόνα τὰ δῶρα γερόντων πρὸς παῖδας, γονέων πρὸς τέκνα εἶναι ἀληθῆ δῶρα· καὶ πάλιν ὅμως ζητεῖται ἀμοιβή, ἢ κατὰ τὰ μαθήματα ἐπιμέλεια, ἀμοιβὴ πολλάκις δύσκολος. Ὅθεν συνήθως τὰ δῶρα αὐτὰ εἶναι βιβλία. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι δυσκόλως εὐρίσκει τις παιδικὰ βιβλία· καὶ ἀναγκάζονται οἱ γονεῖς ν' ἀγοράζωσιν ἀγγλικά ἢ γαλλικά, τὰ ὅποια οἱ παῖδες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ἐννοεῦσιν. Ἐρέτας μόνον δύναται τις νὰ δώσῃ τοιοῦτον ἑλληνικὸν δῶρον τὴν *Φιλόστοργον μητέρα*, συγγραμμάτων πρὸ τίνος ἐκδιδόμενον καὶ ἀπαρτίζον ἤδη ἡθικώτατον τόμον.

Ἐνθυμηθῆτε τὰς πλατυστὰς τῆς παρελθούσης α'. ἱανουαρίου. Ἐφέτος βεβυθισμένοι ὄλοι εἰς τὰ πολιτικά, εἰς ὄνειρα, ἐλπίδας καὶ προσδοκίας ἀμυβήσασθαι ἂν θ' ἀκλύσωμεν τήσιν εὐθυμίαν. Ἄλλως τε πολλάι κυρίαί καὶ οὐκ ὀλίγοι κύριοι φοβεῦνται τώρα τοὺς νεκτερινοὺς περιπάτους, ἂν καὶ οἱ ἐθνοφύλακες φυλάττουμεν κάλλιστα καθ' ἐσπέραν ὡς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες· διότι γίνονται μὲν τινες βίαιαι ἀπαγωγαί, γίνονται δὲ καὶ μικρὰ ποῦ καὶ ποῦ ἀτακτήματα. Ἀλλὰ πρῶτον, τὰς ἀπαγωγὰς εἰς τὰς χεῖρας τῶν γυναικῶν ἐγκτεται νὰ τὰς καταστήσωσιν ἀπὸ βιαιῶν ἐκουσίας· ἔπειτα ἂς μιμηθῶσιν αἱ μὲν τὰς Ἀγγλίδας, αἱ δὲ τοὺς Ἀγγλοῦς. Ἐν Λονδίῳ πρὸ τίνος καιροῦ αἱ γυναῖκες ἐξέρχονται ὥπλισμέναι διὰ συρίστρας ἀργυρᾶς, ἀναγκάίας πρὸς εἰδοποίησιν τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Τὸ ἀθυρμάτιον τοῦτο ἐπλούτισε τὴν σήμερον πολλοὺς χρυσοχοοὺς, καταστὰν στολίδιον τοῦ συρμοῦ ὡς τὰ βραχιόνια, τὰ δακτυλίδια, αἱ πόρπαι κτλ. Ὁ δὲ κίνδυνος εἶναι ὁ τοῦ πνιγμοῦ, διότι ὑπάρχει ἐν Λονδίῳ ἑταιρία πνικτῶν τῇ ὄντι ἐπίφοβος. Διὰ δὲ τοὺς δειλοτέρους τῶν ἀνδρῶν κατασκευάσθησαν λαίμοδετα καὶ χειρόκτια ἀκιδωτά (*armés de pointes*), χειρόκτια μολυβδωτά, πλὴν τῶν *revolver* καὶ ἄλλων ἀμυντικῶν καὶ ἐπιθετικῶν ὄπλων.

Καὶ ὅμως αἱ Κυρίαὶ δὲν ἐφοβήθησαν καλῶς ποιῶσαι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν δῖα τὴν α'. τοῦ ἔτους (ν. ε.) χορὸν τοῦ Γάλλου πρέσβους, ὅπου δὲν ἔλειπον καὶ Ἀ-

χαίδες οὐκ ἐτ' Ἀχαιοὶ καὶ ὅπου ἐχόρευσαν μέχρι τῆς 2ας μετὰ τὸ μεσονύκτιον παιανίζούσης τῆς μουσικῆς τῆς ἐν Πειραιεὶ γαλλικῆς ναυαρχίδος· ἐπέστρεψαν δὲ ἥσυχοι καὶ ἀνενόχλητοι χάρις εἰς τὰς δικαίας προφυλάξεις τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὰς μεγάλας, πολλὰς καὶ ἐφίππους περιπόλους. Πρὸ τῆς δευτέρας αὐτῆς συναναστροφῆς τοῦ πρέσβους τῆς Γαλλίας ἦτοι τὴν παρελθούσαν τρίτην εἶχε δοθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ πρέσβους γεῦμα τῷ K. Elliot, ὅπου πλὴν τῶν διπλωματῶν ὀλίγοι ἄλλαι οἰκογένειαι παρῆσαν.

— Τὰκ, τὰκ.

— Τίς εἶ;

— Τυπογράφος.

— Δὲν ἐτελείωσα.

— Ἀλλὰ τὸ φύλλον πρέπει νὰ τελειώσῃ ἀπόψε.

— Αἱ λοιπὸν, πάρε ὅ,τι ἔχω.

Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1863.

—οοο—

Ἡ *Πανδώρα* οὔτε ἐτάχθη ἐπὶ δεκατριετίαν οὔτε σήμερον τάσσεται μετὰ τῶν φιλοπολέμων ἢ ἐμπολέμων ὀργάνων τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Καὶ τοι ἔχουσα ἰδίαν γνώμην, κατεδίωξεν ὅμως ἀπαρέγκλιτος τὸν φιλολογικὸν αὐτῆς ἐκλεκτισμὸν, χαίρουσα μὲν ὅτι ἀναρρίπτει εἰρηνικῶς τὸν γαλήνιον ἔρωτα τῆς προόδου, ἀποφεύγουσα δὲ νὰ ἐξέλπηται τὰ πάθη διὰ φηταρικών ἀποστροφῶν καὶ φλογερῶν ὑποτυπώσεων. Ἐπικρίνουσα τὰ ἐκδιδόμενα συγγράμματα ἀπέσχευεν εὐλαβῶς πάσης προσωπικῆς ἐπιθέσεως, καὶ μετ' εὐσημοσύνης ἐξήλεγξε τὰ κατ' αὐτὴν ἡμαρτημένα. Ἀλλὰ καὶ λοιδορηθεῖσα «ἐσκόπευσεν ἀκριβῶς μή τι αὐτῇ πέπρακται τῆς λοιδορίας ἄξιον· πεισθεῖσα δὲ ὅτι οὐ πέπρακται, καπνὸν καὶ ἄνεμον τὴν λοιδορίαν ἐνόμισε.» Διὸ καὶ νὰ καυχῇ τολμᾷ μετὰ τοῦ Γάλλου ποιητοῦ ὅτι·

«aucun fiel n'a jamais empoisonné sa plume.»

Ἀλλ' ἡ αὐταπάρρησις αὕτη, ὡς κακοζήλως λέγεται καὶ κακοζήλωτερον ἐνεργεῖται σήμερον, δὲν φθάνει μέχρις ἀναληψείας περὶ τῶν καιριωτάτων γεγονότων τῆς καθ' ἡμᾶς ἱστορίας· διότι ἐμφυτον ἔχουσα καὶ αὐτὴ τὸ αἰσθημα τῆς ἰδίας συντηρήσεως, ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Καὶ ὅτε βομβοῦσι περὶ αὐτὴν ἀλαλαγμοὶ ἀναστατώσεων, ὅτε τὸ ἔδαφος σείεται ὑπὸ τοῦ πόδα αὐτῆς ἢ κυματίζεται λαῦρος ἢ σημάια τῆς διχοστασίας, σκιρτᾷ ἢ θορυβεῖται, ἐνθυ-

σιὰ ἢ ἀγανακτεῖ, καὶ εἰ καὶ φιλήσυχος ἀγωνίζεται ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ἐλληνικὴν αὐτῆς φωνήν, μήποτε συμμιγνυομένη μετὰ τῶν πολλῶν ἄλλων, ἐπαυξήσῃ τὴν βαβυλωνίαν τῶν δοξασίων, τῶν προτάσεων, τῶν ἀξιώσεων καὶ τῶν συμβουλῶν.

Ἐάν ἄρα ἐνδίδουσα εἰς τὰς πολλὰς καὶ ἄλλεπαλλήλους αἰτήσεις τῶν μακρὰν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἐπιχειρῇ τὴν δημοσίευσιν εἰδήσεων, θέλει φροντίσῃ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ ἰδίᾳς κρίσεις, ἢ ἐπιφέρουσα νὰ διατυποῖ αὐτὰς ὅσον ἐνεστὶν ἀπαθεῖς. Ἀλλὰ καὶ « τὰς ἐκ πάθους τινὸς ἢ πολιτικῆς ἀνάγκης ἐπιτρεχούσας ταῖς πράξεσιν ἀμαρτίας καὶ κῆρας, ἐλλείμματα μᾶλλον ἀρετῆς τινος ἢ κακίας πονηρέματα νομίζουσα, οὐ πάνυ προθύμως ἐναποσημανεῖ τῇ ἱστορίᾳ καὶ περιττῶς ». Τὴν συζήτησιν καὶ τὴν πάλιν ἀποφεύγει ὑποχωροῦσα εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἐφημεριδογράφους, ἀπὸ τῆς φιλοπάτριδος γραφίδος τῶν ὁποίων ἐξήρτηται τῆς οἰκουμένης ἡ διατάραξις ἢ ἡ εἰρήνη.

Ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἀγγλίας Κ. Ἐλλιοτ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, ἐβεβαίωσε ὅτι ὁ μὲν ἡγεμονόπαις Ἀλφρέδος δὲν δέχεται τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θέλει προθύμως χορηγήσῃ πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς εὐδόκιμον ἀποκατάστασιν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων. Προσέθετο δὲ ὅτι ἡ Ἀγγλία παραχωρεῖ καὶ τὰς ἐπτὰ νήσους τοῦ Ἰονίου Κράτους, εἴαν ἡ Ἑλλάς τηρήσῃ, ὥς καὶ μέχρι τοῦδε, τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, ἥτοι συνταγματικὴν μοναρχίαν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην διακοίνωσιν δὲν ἀπεθαβρύνθη τὸ κοινόν· ὅθεν οὐ μόνον ἐπανέλαβε πανηγυρικώτερον τὰς διαδηλώσεις, ἀλλὰ καὶ φρονεῖ ὅτι μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, πρέπει νὰ σταλῇ πρεσβεῖα εἰς Ἀγγλίαν κομίζουσα τὴν εἰδησιν τῆς ἀναγορεύσεως.

Εἰς ἄριστον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος προτείνει ἡ Ἀγγλία, τῇ συναινέσει καὶ τῶν ἄλλων δύο Δυνάμεων, τὸν πατέρα τοῦ Βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας Φερδινάνδον, ἀντιβασιλεύσαντα ἄλλοτε ἐν Λισαβόνῃ, καὶ καλῶς κυβερνήσαντα. Λέγεται δὲ χρηστὸς βασιλεὺς, διότι καὶ υἱὸς καὶ σύζυγος καὶ πατὴρ χρηστὸς ὑπῆρξε· χῆρος δὲ ὢν καὶ μὴ ἔχων κληρονόμους πλὴν τοῦ ἀνωτέρου βασιλέως, θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον εἴποτε ἀναβῇ εἰς τὸν ἐλληνικὸν θρόνον. Ἐν τασούτῳ διεδόθη ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βασιλεύσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς φήμης αὐτῆς ἡ πρότασις δὲν εὗρεν ὑποδοχὴν. Τινὲς μάλιστα δοξάζουσιν ὅτι τοῦ Ἀλφρέδου μὴ δεχομένου, προτιμητέα ἡ δημοκρατία. Τοῦτο φέρει κατὰ νοῦν ὅτι « πρὸς τὸν ἀξιοῦντα δημοκρατίαν ποιεῖν, » ἀπεκρίθη ποτὲ ὁ νομοθέτης τῆς

Σπάρτης· « Σὺ γάρ, ἔφη, πρῶτος ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ποίησον δημοκρατίαν. » Ἀλλ' εἶχεν οἰκίαν ὁ ἀξίων δημοκρατίαν; τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσῃ πρὸ τῆς ἀποκρίσεως ὁ Λυκαῦργος.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς παρητήθη, διαφωνῶν, ὥς λέγεται, πρὸς τὴν κυβέρνησιν· κατηργήθη δὲ ἡ θέσις αὐτοῦ.

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐνιδρύθη μὲν τὴν 10 τοῦ λήξαντος, διὰ τὴν ἀπουσίαν ὅμως πολλῶν πληρεξουσίων συνεκροτήθη μετὰ τινος ἡμέρας. Αἱ κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις πράξεις αὐτῆς τιμῶσι τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, διότι ἀπεβλήθησαν τινες παρὰ νόμους ἐκλεχθέντες.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

ΛΑΥΣΙΑΩΤΟΣ ΘΩΡΑΞ. — Ὁ Ναπολέων συνείθεζε νὰ φορῇ ὑπὸ τὰ ἐνδύματά του ἀλυσιδωτὸν θώρακα τὸν ὁποῖον σπανίως ἀπεδύετο.

Μέλλων ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Βέλγιον, ἔκρινε καλὸν οὐδένα τρόπον νὰ παραλείψῃ ὅπως ἀποφύγῃ τοὺς κινδύνους, δι' ὧν τὸν ἠπειλεῖ ἡ συμμαχία τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου.

Μεταπέμφατο λοιπὸν ἐπιτήδειόν τινα ἐργάτην, τοῦ ὁποίου ἤκουσεν ἐπαινουμένην τὴν ἱκανότητα, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἦτο ἄξιος νὰ κατασκευάσῃ θώρακα ἀλυσιδωτὸν ἄρκετὰ ἰσχυρὸν, ὥστε ν' ἀντέχῃ εἰς παντὸς εἶδους ὅπλα. Κατανεύσαντος δὲ τοῦ ἐργάτου, ὁ Ναπολέων ἠρώτησε τὴν τιμὴν, ἣτις ὠρίσθη εἰς 18,000 φράγκων.

Τὴν τεταγμένην ἡμέραν ὁ ἐργάτης φέρει τὸν θώρακα. Ὁ δὲ Βοναπάρτης, ἀντὶ νὰ τὸν δοκιμάσῃ, ἐξετάζει αὐτὸν ταχέως καὶ προστασσεῖ εἰς τὸν ἐργάτην νὰ τὸν ἐνδυθῇ· τούτου δὲ γενομένου, λαμβάνει δύο πιστόλια. « Ἄς ἰδῶμεν, λέγει, ἂν ὁ θώραξ αὐτὸς ἦναι ἀσφαλής, ὥς ὑπεσχέθης, » καὶ πυροβολεῖ κατὰ τῆς καρδίας· ὁ θώραξ ἀντέχει. — « Γύρισε. » Ἡ δευτέρα σφαῖρα προσβάλλει τὴν ῥάχιν ἄνευ βλάβης.

Ὁ ταλαίπωρος ἐργάτης ἡμιθανὴς ὑπὸ φόβου ἐνόμιζεν ὅτι ἐτελείωσεν ἡ δοκιμασία, καὶ δικαίως· ἀλλ' ὁ Ναπολέων ὀπλίζεται διὰ κυνηγετικοῦ πυροβόλου καὶ πυροβολεῖ πρῶτον μὲν κατὰ τοῦ στομάχου, ἔπειτα δὲ καὶ κατὰ τῶν ὠμῶν τοῦ μάρτυρος· εὐτυχῶς ὁ θώραξ μένει ἀκέραιος καὶ προστατεύει τὸν τεχνουργήσαντα κατὰ τῆς σκληρᾶς καὶ παραδόξου δοκιμασίας.

« Πόσα σὲ χρεωστοῦνται; ἠρώτησε τότε ὁ αὐτοκράτωρ. — 18,000 φρ., ἐψιθύρισε ὁ δυστυχὴς ἐργάτης λειποθυμῶν. — Δότε τῷ 36,000. »